

تولید گیاهان تراریخته مقاوم به علفکش بستا

علی اکبر غلامی

دانش آموخته کارشناسی ارشد، رشته بیوتکنولوژی کشاورزی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران

Gholami.2359@gmail.com

چکیده

رشد علف‌های هرز یکی از مشکلات مهم کشاورزی در جهان است که اثر سوء در بازده و کیفیت بسیاری از گیاهان زراعی مهم اقتصادی دارد. روش‌های کنترل مکانیکی، زراعی، فیزیکی، بیولوژیکی، شیمیایی (علف‌کش‌ها) و ژنتیکی برای مبارزه با علف‌های هرز به کار می‌رود. علف‌کش‌ها یکی از موثرترین ابزارهای کشاورزان در مبارزه با علف‌های هرز است. استفاده از این مواد شیمیایی کشاورزی به طور قابل توجهی در سال‌های اخیر به ویژه در کشورهایی که دارای سیستم کشاورزی پیشرفته هستند، افزایش یافته است. ورود یا تکامل جمعیت‌های علفی مقاوم به علف‌کش، یک مساله جدی برای علف‌کش‌های اختصاصی است که کاربرد علف‌کش‌های عمومی را تشویق می‌نماید. اما مشکل اصلی علف‌کش‌های عمومی، عدم امکان استفاده از آن‌ها در طول کشت محصول در مزرعه می‌باشد. با توجه به این معضل و همچنین به دلیل اثرات سوء علف‌های هرز در بازده و کیفیت محصولات زراعی، انجام پروژه‌هایی با هدف توسعه گیاهان تراریخته مقاوم به علف‌کش ضروری به نظر می‌رسد. این امر باعث کاهش مصرف سموم در کشاورزی و کاهش هزینه تولید از طریق مصرف کمتر سم و عدم استخدام کارگر و وجین‌کار می‌شود. تولید گیاهان تراریخته مقاوم به علف‌کش عمومی، یکی از اولویت‌های کشاورزی و زیست‌فناوری دنیا و همچنین ایران است تا با کاربرد آن‌ها مصرف سموم کشاورزی و هزینه‌های تولید کاهش یابد.

کلمات کلیدی: علف‌کش‌ها، علف‌کش بستا، گیاهان تراریخته

مقدمه

در جهت استفاده از علف‌کش‌ها منجر به افزایش قابل توجه در بازده محصولات زراعی می‌شود، بنابراین ایجاد گیاهان مقاوم به علف‌کش‌های عمومی به منظور انعطاف‌پذیری در زمان کاربرد علف‌کش‌ها و همچنین کاهش تعداد دفعات کاربرد آن‌ها ضروری به نظر می‌رسد.

علف‌های هرز با رقابت بر سر منابع مختلف با گیاهان زراعی در طول فصل رشد، باعث کاهش کمی و کیفی محصولات زراعی می‌شوند. با توجه به این‌که علف‌کش‌ها یکی از موثرترین ابزارهای کشاورزان در مبارزه با علف‌های هرز هستند و برنامه‌های کاربردی

روش مبارزه ژنتیکی با علف‌های هرز

یک تغییر بزرگ در تکنولوژی کنترل علف‌های هرز در سال‌های اخیر تولید گیاهان زراعی است که از نظر فیزیولوژیکی به علف‌کش‌های غیرانتخابی مقاوم هستند. این روش از طریق روش‌های اصلاح کلاسیک و یا مهندسی ژنتیک انجام می‌گیرد. چند رقم از گیاهان زراعی از طریق روش‌های اصلاح سنتی به علف‌کش‌های غیر انتخابی برای کنترل انتخابی علف‌های هرز در آن گیاه زراعی مقاوم شده‌اند. روش‌های اصلاح سنتی اغلب آهسته بوده و لاین‌های مقاوم به دست آمده، کم هستند (۲). در بین استراتژی‌های مختلف برای افزایش مقاومت به تنش‌ها در گیاهان، انتقال مستقیم ژن به‌وسیله مهندسی ژنتیک بسیار سودمند است. تاکنون مطالعات زیادی در راستای ایجاد انواع گیاهان زراعی مقاوم به علف‌کش‌های مختلفی مثل علف‌کش کلرتولورون در سیب‌زمینی (۱۲، ۱۳) و توتون (۲۲)، علف‌کش بروموکسینیل در توتون (۲۴)، علف‌کش فنمدیفام در اسفناج، توتون، توت‌فرنگی، گل بابونه و چغندرقد (۲۵)، علف‌کش کلروسولفورون در برنج (۱۷)، توتون و کلزا (۱۱) و چغندرقد (۱۰)، علف‌کش گلیفوسیت در گل اطلسی (۱۴) و گوجه فرنگی (۴)، انجام شده است.

انواع علف‌کش‌ها و ژن‌های عامل مقاومت به آن‌ها

علف‌کش کلرتولورون

سیتوکروم P450 مونواکسیژنازها در گیاهان عالی نقش مهمی در متابولیسم اکسیداتیو ترکیبات چربی‌دوست درون‌زا و برون‌زا دارند. به‌ویژه انواع P450 که در متابولیسم علف‌کش‌ها نقش دارند، به‌نظر می‌رسد که

برای انتخاب و مقاومت به علف‌کش‌ها مهم باشند. تاکنون ۱۱ نوع P450 در کبد انسان که در متابولیسم بیش از ۹۰ درصد از داروها نقش دارند، گزارش شده است. این ۱۱ نوع شامل CYP1A1، CYP1A2، CYP2A6، CYP2B6، CYP2C8، CYP2C9، CYP2C18، CYP2C19، CYP2D6، CYP2E1 و CYP3A4 هستند. هر کدام از آن‌ها چند ماده شیمیایی را با ساختارهای مختلف متابولیزه می‌کند، در حالی‌که یک ماده شیمیایی به‌وسیله چند نوع P450 در انواع خانواده‌ها متابولیزه می‌شود (۱۲).

علف‌کش بروموکسینیل

علف‌کش بروموکسینیل (۳ و ۵-دی برومو-۴-هیدروکسی بنزونیتریل) ممانعت‌کننده فتوسنتز در گیاهان است. ژن *bxn* کدکننده یک نیتریلاز خاص که بروموکسینیل را به متابولیت اولیه ۳ و ۵-دی برومو-۴-هیدروکسی بنزوئیک تبدیل می‌کند، از باکتری خاکری *Klebsiella ozaenae* استخراج می‌شود. انتقال این ژن و بیان نیتریلاز مخصوص بروموکسینیل در برگ‌های گیاه توتون، باعث مقاومت زیاد به فرمولاسیون شیمیایی بروموکسینیل شد (۲۴).

علف‌کش دالاپون

یک ژن از باکتری *Pseudomonas putida* کدکننده دهاالوژناز (Dehl) که قادر به تخریب ۲ و ۲-دی کلروپروپیونیک اسید (ماده فعال علف‌کش دالاپون) است، استخراج شد. انتقال این ژن به گیاهان باعث مقاومت به علف‌کش دالاپون شده و می‌تواند به عنوان عامل انتخاب‌گر استفاده شود (۵).

"غلامی، تولید گیاهان تراریخته مقاوم به علف‌کش بستا"

علف‌کش 2,4-D

فنوکسی استیک اسید، مثل 2,4-D و MCPA (Chloro methylphenoxyacetic acid) زمانی که روی گیاهان استفاده می‌شود، فعالیتی مشابه اکسین نشان می‌دهد. غلظت‌های بالای اکسین سنتتیک برای بسیاری از گیاهان دولپه‌ای سمی است. این ماده به عنوان علف‌کش به صورت انتخابی برای کنترل علف‌های هرز پهن‌برگ غلات و گیاهان زراعی علفی استفاده می‌شود. یک روش مفید برای تولید گیاهان مقاوم به 2,4-D که فنوتیپ نرمالی را نشان دهند، انتقال یک ژن به داخل سلول‌های گیاهی است که بتواند 2,4-D را به ترکیبات با سمیت کم تبدیل کند. ژن *tfdA* از باکتری خاکزی *Alcaligenes eutrophus* یک 2,4-دی کلروفنوکسی استات مونواکسیژناز (DPAM) را کد می‌کند. این آنزیم اولین آنزیم درگیر در مسیر تخریب 2,4-D بوده و تنها پلی‌پپتیدی است که قادر به حذف زنجیره جانبی استات 2,4-D در یک واکنش مشابه مونواکسیژناز است.

علف‌کش فن‌مدیفام

فن‌مدیفام یکی از اعضای ترکیبات کاربامات است که به عنوان ممانعت کننده از فتوسنتز در گیاهان عالی عمل می‌کند. تعداد کمی از گیاهان مثل اسفناج (*Spinacia oleracea*)، توت‌فرنگی (*Fragaria sp*)، گل بابونه (*Chamaemelum nobile*) و چغندر قند (*Beta vulgaris*) به این ترکیب مقاوم شده‌اند. این علف‌کش به عنوان علف‌کش پس‌رویشی انتخابی استفاده می‌شود. فن‌مدیفام در ابتدا به هیدروکسی فن‌مدیفام، هیدروکسیله می‌شود که هنوز فعالیت علف‌کشی دارد. در یک مرحله گلیکوزیله شدن،

مشتقات هیدروکسی به گلیکوزید تبدیل می‌شود که فعالیت علف‌کشی ندارد (۲۵).

علف‌کش کلرسولفورون

یکی از منابع ژن‌های مقاومت به علف‌کش، گیاه آرابیدوپسیس (*Arabidopsis thaliana*) است. این گیاه انتخاب مستقیم موتانت‌های نادر مقاوم به علف‌کش را تسهیل می‌کند. با استفاده از این موتانت‌ها می‌توان یک لاین موتانت آرابیدوپسیس که حداقل به دو علف‌کش سولفونیل اوره مختلف (کلرسولفورون و سولفومتورون متیل) مقاوم است را شناسایی کرد (۱۱). استولاکتات سنتاز (ALS) اولین آنزیم رایج در مسیر بیوسنتز زنجیره‌های جانبی آمینواسیدهای لوسین، ایزولوسین و والین است. علف‌کش‌های سولفونیل اوره از عمل آنزیم ALS مثل ممانعت‌کننده رقابتی ممانعت می‌کند. یک ژن ALS جهش‌یافته (*csrl-1*) از لاین‌های جهش‌یافته آرابیدوپسیس مقاوم به سولفونیل اوره جداسازی شد. جهش، ناشی از جایگزینی نوکلئوتید C به T در نوکلئوتید ۷۸۰ مربوط به کدون آغاز در توالی کدکننده ALS است که منجر به جایگزینی پرولین به سرین در یک منطقه حفاظت شده از توالی آمینواسیدی ALS است. آنزیم جهش یافته، تمایل کمتری به علف‌کش سولفونیل اوره در آرابیدوپسیس دارد (۱۷).

علف‌کش گلایفوسیت

گلایفوسیت (N-فسفونومتیل گلیسین) یک علف‌کش عمومی قوی است که از رشد علف‌های هرز و گیاهان زراعی ممانعت می‌کند. این علف‌کش یک مهارکننده قوی آنزیم ۵-انول پیرویل شیکیمات-۳-فسفات سنتاز (EPSP سنتاز) در گیاهان عالی است. آنزیم

EPSP سنتاز یک آنزیم مهم در بیوسنتز آمینواسیدهای آروماتیک است که قسمتی از انول پیرویل ترکیب فسفوانول پیرویل را به شیکیمات-۳-فسفات کاتالیز می‌کند. ممانعت از عمل آنزیم EPSP سنتاز بوسیله گلایفوسیت از بیوسنتز کورسمات مشتق شده از آمینواسیدهای آروماتیکی و متابولیت‌های ثانویه جلوگیری می‌کند (۱۴).

علف‌کش متولاکلر

این علف‌کش به صورت گسترده برای کنترل علف‌های هرز پهن برگ و علفی در گیاهان مختلفی مثل ذرت و سویا استفاده می‌شود. آلاکلر یک علف‌کش پیش رویشی از این علف‌کش‌هاست که برای گیاهان جوان استفاده می‌شود. این علف‌کش از طریق ریشه‌ها جذب شده و از طریق ریشه‌ها به بخش‌های هوایی منتقل می‌شود و از طول شدن سیستم ریشه و توسعه اندام‌های هوایی گیاهان جوان ممانعت می‌کند. آنزیم گلوکاتایون S-ترانسفراز (GST) یک گروه چندژنه از آنزیم‌های سمیت‌زدا است که انواع مختلفی از سوبستراهای درون‌زا و برون‌زا مثل علف‌کش‌ها را تغییر می‌دهد (۱۵).

علف‌کش فسفینوتریپسین

بیالافوس به عنوان متابولیت ثانویه در باکتری‌های *Streptomyces hygroscopicus* و *Streptomyces viridochromogenes* تولید می‌شود که فعالیت علف‌کشی دارد (۱۶). این ترکیب یک علف‌کش عمومی با سمیت زیاد برای گیاهان زراعی و همچنین علف‌ها است. به صورت تجاری در دسترس است و به دلیل این‌که به آسانی متابولیزه شده و تخریب می‌شود، به صورت گسترده استفاده می‌شود. بیالافوس

از دو آمینواسید L-آلانین و یک آنالوگ گلوتامین که به عنوان فسفینوتریپسین شناخته می‌شود، تشکیل شده است. بعد از حذف آمینواسیدهای آلانین توسط پپتیدازهای درون سلولی، فسفینوتریپسین (PPT) فعال که یک ممانعت‌کننده از آنزیم گلوتامین سنتاز است، آزاد می‌شود و برای باکتری‌ها و گیاهان سمی است. مهار گلوتامین سنتاز توسط PPT (با نام تجاری بستا) باعث تجمع سریع آمونیاک درون سلولی می‌شود که برای سلول‌های گیاهی سمی است (۱).

علف‌کش PPT

به عنوان ممانعت کننده قوی آنزیم گلوتامین سنتاز عمل می‌کند. ممانعت از این آنزیم باعث تجمع آمونیاک در سلول و در نتیجه مرگ سلول می‌شود. این آنزیم انتهای NH_2 فسفینوتریپسین را استیله می‌کند (۱). بنابراین یک روش برای به دست آوردن گیاهان مقاوم به این علف‌کش، انتقال یک آنزیم است که بتواند فسفواپنوتریپسین را سمیت‌زدایی کند. ژن *bar* باکتری *Streptomyces hygroscopicus* آنزیم فسفواپنوتریپسین استیل ترانسفراز (PAT) را کد می‌کند که این آنزیم گروه NH_2 آزاد PPT را استیله می‌کند در نتیجه از سمیت آن جلوگیری کرده و باعث مقاومت به علف‌کش بستا می‌شود (۷). مقاومت به علف‌کش PPT (بستا) در گیاهان تراریخت از طریق بیان کلروپلاستی و هسته‌ای ژن *bar* گزارش شده و نتایج حاکی از باززایی موفق اکثر گیاهان مورد مطالعه و بروز مقاومت قابل قبول آن‌ها به این علف‌کش است (۱۸). ژن مقاومت به علف‌کش بستا تاکنون به گیاهان کلزا (۱۰)، سیب‌زمینی شیرین (۳۰، ۲۹، ۷)، توتون (۱۸)، ذرت (۲۹) برنج (۲۰، ۶، ۲۷)، چغندر قند (۱۰)،

"غلامی، تولید گیاهان تراریخته مقاوم به علف‌کش بستا"

گندم (۲۸)، گل اطلسی (۱) و سیب‌زمینی (۸، ۲۳، ۹) با موفقیت منتقل شده و ارقام مقاوم به این علف‌کش ایجاد شده است.

پیشینه تحقیق

به دلیل اثرات سوء علف‌های هرز در عملکرد و کیفیت محصول گیاهان زراعی و همچنین افزایش قابل توجه در عملکرد محصولات زراعی در صورت استفاده از علف‌کش‌ها، انجام پروژه‌هایی با هدف توسعه گیاهان تراریخته مقاوم به علف‌کش ضروری به نظر می‌رسد. فسفونوتریسیپین ماده فعال چند علف‌کش تجاری مثل بستا می‌باشد که به عنوان عامل گزینش کلون‌های تراریخته و هم برای کنترل علف‌های هرز در مزارع گیاهان تراریخته استفاده می‌شود. با توجه به استفاده گسترده، از مزایای ارقام زراعی مقاوم به علف‌کش کاهش سمیت آن‌ها برای انسان، حیوانات و محیط و مقبولیت زیاد آن‌ها توسط کشاورزان بخاطر حذف عملیات وجین می‌باشد (۲۳). مقاومت به علف‌کش PPT در گیاهان تراریخته از طریق بیان کلروپلاستی و هسته‌ای ژن *bar* گزارش شده است (۱۸). در زیر، تحقیقات انجام شده در خصوص ایجاد گیاهان مختلف تراریخته مقاوم به علف‌کش بستا عنوان می‌شوند:

چمن تراریخته مقاوم به علف‌کش بستا: کالوس‌های جنینی از بذرهای دو گیاه چمن *Agrostis palustris* و *Agrostis tenuis* با آگروباکتریوم سویه LBA4404 حاوی پلاسمید دارای ژن *bar* هم‌کشت شدند. بعد از سه روز هم‌کشتی کالوس‌ها شسته شده و به محیط MS حاوی 2mg/L 2,4-D، $15\text{--}12\text{mg/L}$ PPT و 250mg/L سفوتاکسیم منتقل شدند. بعد از ۲-۳ ماه

گزینش، کالوس‌هایی که رشد خوبی داشتند به محیط MS حاوی $15\text{--}12\text{mg/L}$ PPT و 250mg/L سفوتاکسیم برای باززایی منتقل شدند. گیاهان تراریخته در محیط MS با 3mg/L PPT برای مدت طولانی نگهداری شدند، در حالی‌که گیاهان شاهد در عرض یک ماه از بین رفتند. در شرایط گلخانه نیز گیاهان تراریخته به علف‌کش بستا مقاوم بودند، در حالی‌که گیاهان شاهد بعد از ۲ هفته از بین رفتند (۱۹).

کلزا و کلم تراریخته مقاوم به علف‌کش: جنس *Brassica* شامل چند گیاه زراعی مهم است. از این میان کلزا یکی از گیاهان روغنی مهم و کلم یکی از سبزیجات مهم می‌باشد. یک روش انتقال ژن کارآمد و تا حدی مستقل از ژنوتیپ برای کلزا و کلم وحشی براساس ژن‌های *neo* یا *bar* به عنوان ژن‌های انتخاب‌گر انجام شد. ریزنمونه‌های کوتیلدون این دو گیاه با آگروباکتریوم سویه C58C1Rif حاوی ژن‌های *neo* و *bar* تلقیح شدند. استفاده از AgNO_3 یک پیش‌نیاز برای باززایی موثر ساقه‌ها تحت شرایط انتخابی بود. گزینش در 50mg/L کانامایسین و 20mg/L PPT انجام شد. ساقه‌های تراریخته ریشه‌دار بعد از ۹-۱۲ هفته به دست آمدند. ساترن بلات و آنالیز مولکولی نشان داد که گیاهان تراریخته حاوی ۱-۳ کپی از ژن‌های انتقال یافته هستند. گیاهان تراریخته با غلظت 8L/ha علف‌کش بستا اسپری شدند و مقاومت زیادی نشان دادند، در حالی‌که گیاهان شاهد با غلظت 2L/ha بستا از بین رفتند (۳).

چغندر قند تراریخته مقاوم به علف‌کش: چغندر قند برای مقاومت به علف‌کش گلو فوسینات به وسیله

انتقال ژن مقاومت به بیالافوس (*bar*) مهندسی شد. گیاهان چغندرقد ترا ریخت که ژن *bar* را بیان کردند، در شرایط گلخانه‌ای و مزرعه‌ای نسبت به این علف‌کش مقاومت نشان دادند (۱۰).

سیب‌زمینی شیرین ترا ریخت مقاوم به علف‌کش:
سیب‌زمینی شیرین (*Ipomoea batatas*) هفتمین محصول زراعی مهم از نظر تولید در جهان بوده و به عنوان یک محصول کم‌نهاد با عملکرد پایدار تحت شرایط کمتر از حد مطلوب است و به دلیل مقاومت به خشکی و خاک‌های ضعیف، قادر به رشد در اراضی حاشیه‌ای که برای رشد غلات مناسب نیستند، می‌باشد. با این حال تولید این گیاه در بسیاری از مناطق جهان بوسیله آفات، بیماری‌ها و به‌ویژه عدم کنترل موثر علف‌های هرز محدود می‌شود. Choi و همکاران، گیاه سیب‌زمینی شیرین ترا ریخت که مقاوم به علف‌کش بود را از طریق انتقال ژن بوسیله آگروباکتریوم بوجود آوردند (۷). کالوس‌های جنینی که از مریستم انتهایی ساقه گرفته شده بودند، با آگروباکتریوم سویه EHA105 دارای وکتور pCAM-BIA3301 که حاوی ژن *bar* بود، تلقیح شدند. کالوس‌ها و گیاهان مقاوم به PPT به ترتیب با ۵mg/L و ۲/۵mg/L PPT گزینش شدند. گیاهان رشد یافته در خاک، ۲۸-۳۶ هفته بعد از تلقیح با آگروباکتریوم به دست آمدند. انتقال ژنتیکی گیاهان باززا شده که تحت شرایط گزینشی رشد کردند، بوسیله PCR نشان داده شد و آنالیز ساترن بلات نشان داد که ۳-۱ کپی از ژن داخل ژنوم هر کدام از گیاهان ترا ریخت وارد شده است. بیان ژن *bar* بوسیله RT-PCR و کاربرد علف‌کش تایید شد. گیاهان ترا ریختی که با علف‌کش بستا (۹۰۰mg/L گلیفوسینات آمونیوم) اسپری شدند

سبز و سالم باقی ماندند (۷).

همچنین تولید کارآمد سیب‌زمینی شیرین ترا ریخت با استفاده از ژن *bar* برای مقاومت به علف‌کش از طریق کشت سوسپانسیون سلولی و انتقال ژن توسط آگروباکتریوم به دست آمد. سوسپانسیون سلول‌های گیاهی با آگروباکتریوم سویه EHA 105 حاوی وکتور pCAMBIA3300 با ژن *bar* هم کشت شدند. گزینش با استفاده از ۵mg/L PPT انجام شد. ۱۴۳۱ گیاه از تلقیح ۸۷۰ سلول از طریق جنین‌زایی سوماتیکی تولید شد. آنالیز PCR گیاهان باززا شده که به صورت تصادفی نمونه‌برداری شدند نشان داد که ۸۶/۵ درصد از گیاهان، ترا ریخت بودند. ورود موفق ژن *bar* به داخل ژنوم گیاهان ترا ریخت بوسیله ساترن بلات و بیان ژن بوسیله نورترن بلات تایید شد. این گیاهان ترا ریخت با ژن *bar* در شرایط طبیعی نیز مقاومت به علف‌کش نشان دادند (۳۰).

در تحقیق دیگری که توسط Yi و همکاران انجام شد، سیب‌زمینی شیرین مقاوم به علف‌کش از طریق بمباران کالوس‌های جنین‌زای مشتق شده از مریستم انتهایی ساقه به دست آمدند. مواد گیاهی با وکتور حاوی ژن *gusA* (β -glucuronidases) ژن *bar* بمباران شدند. گزینش، با استفاده از PPT انجام شد. آزمایش‌های PCR و ساترن‌بلات، وجود ژن *bar* را در DNA ژنومی گیاهان ترا ریخت نشان داد. زمانی که با علف‌کش اسپری شدند، گیاهان ترا ریخت نسبت به علف‌کش مقاومت نشان دادند (۲۹).

توتون ترا ریخت مقاوم به علف‌کش: Lutz و همکاران، ژن *bar* باکتریایی را به پلاستید گیاه توتون (*N. tabacum* cv. Petit Havana) انتقال دادند که باعث

"غلامی، تولید گیاهان تراریخته مقاوم به علف‌کش بستا"

بیان شدند و نسبت به علف‌کش بستا مقاوم بودند (۲۰).

در تحقیق دیگر گیاهان برنج تراریخت مقاوم به بستا بیان‌کننده ژن *bar* تحت کنترل پروموتور یوبی‌کوئیتین ذرت با میسلیوم پاتوژن بیماری سوختگی غلاف (*Rhizoctonia solani*) تلقیح شدند و بعد از استفاده از علف‌کش به‌طور کامل از علایم بیماری محافظت شدند. بنابراین این روش می‌تواند طراحی استراتژی‌های جدید زراعی را برای کنترل علف‌های هرز و پاتوژن‌های قارچی در مزارع گیاهان تراریخت بیان‌کننده ژن *bar* امکان‌پذیر سازد. این علف‌کش علاوه بر سمیت روی علف‌های هرز، برای پاتوژن‌های قارچی مثل قارچ *R. solani* عامل بیماری سوختگی غلاف برنج و *Pyricularia oryzae* عامل بلاست برنج سمی می‌باشد. این علف‌کش در گیاه برنج تراریخت مقاوم به علف‌کش به عنوان وسیله‌ای برای حفاظت در برابر بیماری‌های قارچی نیز استفاده شد. گیاهان تراریختی که تیمار نشدند، علایم بیماری را نشان دادند (۲۷).

در تحقیقی دیگر سوسپانسیون سلولی گیاه برنج (*O. sativa*) از طریق بمباران ذره‌ای با پلاسمید حاوی ژن *bar* تحت کنترل هم ناحیه 5' ژن اکتین برنج (*Act1*) و هم پروموتور 35S بمباران شدند. گیاهان باززا شده فعالیت قابل تشخیصی از پروتئین PAT نشان داده و به علف‌کش بستا مقاوم بودند. تجزیه و تحلیل ساترن‌بلات گیاهان مقاوم به علف‌کش، حاکی از وجود یک کپی از ژن بود. این گزارش نشان داد که بیان ژن *bar* در گیاهان برنج تراریخته باعث مقاومت به علف‌کش PPT از طریق ممانعت از افزایش

مقاومت در سطح مزرعه به لیبرتی Liberty که علف‌کش حاوی PPT است، شد. آن‌ها همچنین انتقال یک ژن *bar* سنتتیک با سطح بیان بالا (۷ درصد از کل پروتئین محلول سلول) در گیاهان را گزارش دادند. از آنجایی که انتقال ژن‌های پلاستید از طریق گرده انجام نمی‌شود، قرار دادن ژن *bar* در ژنوم پلاستید، گزینه خوبی نسبت به ادغام آن در ژنوم هسته‌ای می‌باشد (۱۸).

برنج تراریخت مقاوم به علف‌کش: برنج (*Oryza sativa*) یکی از گیاهان زراعی بسیار مهم در جهان و منبع اصلی غذایی به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه است. در حال حاضر برای مهندسی ژنتیک برنج، انتقال سلول‌های برنج و باززایی گیاهان تراریخت با استفاده از روش‌های مختلف امکان‌پذیر است. ژن *bar* برای گزینش پروتوپلاست گیاه برنج تراریخت برای تولید برنج مقاوم به علف‌کش استفاده شد. پروتوپلاست‌های به دست‌آمده از کشت‌های سوسپانسیون سلولی مربوط به کالوس‌های جنین نابالغ با استفاده از جذب DNA از طریق PEG (Polyethylene glycol) تراریخت شدند. کالوس‌های تراریخت ۴-۲ هفته بعد از قرارگیری کالوس‌های مشتق شده از پروتوپلاست روی محیط حاوی PPT گزینش شدند. کالوس‌های مقاوم به PPT قادر به باززایی گیاه بودند. آزمایش‌های آنزیم PAT، بیان ژن *bar* را در گیاهان به دست‌آمده از کالوس‌های مقاوم به PPT تایید کرد. وضعیت تراریختی گیاهان بوسیله آنالیز ساترن‌بلات مشخص شد. کارآیی انتقال همزمان با یک ژن گزارشگر، *gusA*، ۳۰ درصد بود. آنالیز ساترن‌بلات تایید کرد که هر دو ژن *bar* و *gusA* به فرزندان منتقل شدند. هر دو ژن در نسل‌های T₁ و T₂

آمونیاک در گیاه بعد از اسپری با علفکش می شود (۶).

گیاه کاساوا مقاوم به علفکش: گیاهان تراریخت کاساوا (*Manihot esculent*) مقاوم به علفکش بستا از طریق انتقال ژن توسط آگروباکتریوم به دست آمدند. کوتیلدون های مشتق شده از جنین سوماتیکی به عنوان ریزنمونه استفاده شدند. یک سویه خلع سلاح نشده آگروباکتریوم (CIAT 1182) برای انتقال ژن مورد نظر به رقم MPer183 کاساوا (مانیوک) استفاده شد. آزمایش های گلخانه ای مقاومت به علفکش بستا، سه لاین گیاهی با سطوح مختلف مقاومت را نشان دادند (۲۱).

اطلسی تراریخت مقاوم به علفکش: آزمایشی برای تولید گل اطلسی (*P. hybrid*) تراریخت مقاوم به علفکش انجام شد. باززایی بهینه ساقه در محیط MS حاوی 0.1 mg/L NAA (Naphthaleneacetic acid) و 1 mg/L BAP (Benzylaminopurine) به دست آمد. در این شرایط، قطعات برگ گل اطلسی با آگروباکترم LBA4404 حاوی ژن *nptII* و *bar* به ترتیب برای مقاومت به کانامایسین و فسفینوتریسین هم کشت شدند. ساقه های اطلسی مقاوم به 100 mg/L کانامایسین و 10 mg/L بیالافوس در محیط کشت از طریق یک فرآیند دو مرحله ای گزینش و باززایی به دست آمدند. وجود 100 mg/L کانامایسین در محیط ریشه زایی، به شدت از تولید ریشه جلوگیری کرد، ولی بیالافوس به توانایی گیاهچه ها برای تولید ریشه تأثیری نداشت. آنالیز PCR و ساترن بلات نشان داد که این دو ژن در ژنوم اطلسی وارد شده است (۱).

گندم تراریخت مقاوم به علفکش: گیاه گندم

تراریخت مقاوم به علفکش بستا از طریق بمباران ذره ای به دست آمد. پلاسمید pBARGUS برای انتقال ژن گزینش گر *bar* به داخل سلول های کالوس های جنین زا استفاده شد. فعالیت آنزیم PAT که از طریق ژن *bar* تولید می شود، در چهار لاین کالوس تراریخت مستقل و مقاوم به علفکش بستا مشاهده شد. تجزیه و تحلیل ساترن بلات وجود ژن *bar* را در همه لاین ها تایید کرد. گیاهان تراریخت نسل های R_0 ، R_1 و R_2 به علفکش بستا مقاومت نشان دادند (۲۸).

ذرت تراریخت مقاوم به علفکش: در مطالعه ای، انتقال ژن به ذرت (*Zea mays*) با استفاده از سیستم بیناری وکتور آگروباکتریوم انجام شد. جنین های نابالغ لاین هیبرید Hi II با آگروباکتریوم EHA101 حاوی بیناری وکتور استاندارد دارای ژن گزینش گر *bar* و ژن گزارشگر *gus* تحت کنترل پروموتور ۳۵S تلقیح شده و در حضور 400 mg/L L-سیستئین هم کشت شدند. وجود L-سیستئین در محیط هم کشتی، منجر به بهبود بیان موقت بتا-گلوکورونیداز و افزایش کارایی انتقال ژن می شود، اما باعث کاهش پاسخ جنین بعد از هم کشتی می گردد. متوسط کارایی انتقال پایدار ۵/۵ درصد بود. ساترن بلات و تجزیه و تحلیل این گیاهان ورود و بیان ژن های *bar* و *gus* را در نسل های R_0 ، R_1 و R_2 تایید کرد (۲۹).

سیب زمینی تراریخت مقاوم به علفکش: بعضی از ویژگی های ژنتیکی سیب زمینی شامل پلی پلوئیدی، خودناسازگاری و هتروزیگوتی بالا، کاربرد روش های اصلاح کلاسیکی را در این گیاه دشوار کرده است. روش های مهندسی ژنتیک بوسیله انتقال ژن از طریق

"غلامی، تولید گیاهان تراریخته مقاوم به علفکش بستا"

اگر باکتریوم روش‌های مناسبی را ارائه می‌دهند که برخی از ویژگی‌های مفید می‌تواند مستقیماً به ارقام سیب‌زمینی که از لحاظ اقتصادی مهم هستند، انتقال داده شود. کشت مریستم سیب‌زمینی در شرایط درون شیشه‌ای، تقریباً از اواسط دهه ۱۹۷۰ آغاز شد. انتقال ژن از طریق آگروباکتریوم برای انتقال ژن‌های خارجی به ارقام مختلف سیب‌زمینی در سراسر جهان استفاده شده است (۲۶).

ریزنمونه‌های میان‌گره سیب‌زمینی به دلیل دستکاری آسان در محیط کشت و پتانسیل بالای باززایی آن‌ها هدف مناسبی برای افزایش کارایی انتقال ژن هستند. در مطالعه‌ای که توسط Soto و همکاران انجام شد، توسعه سریع و کارآمدی برای انتقال ژن به ساقه سیب‌زمینی از طریق آگروباکتریوم با استفاده از PPT به عنوان یک عامل انتخابی توصیف شد. این روش با کارایی انتقال ۶۸ درصد، ساقه‌های تراریخته بعد از ۴-۵ هفته در حضور ۲mg/L فسفواینوتریپسین را نتیجه داد. وجود ژن *bar* در ژنوم گیاهان مقاوم از طریق PCR تایید شد. این گیاهان تراریخته به گلخانه منتقل شده و بعد از محلول‌پاشی با علفکش بستا با غلظت ۲/۵L/ha سالم و سبز باقی ماندند، در حالی که گیاهان شاهد بعد از ۷ روز از بین رفتند (۲۳).

در مطالعه‌ای دیگر، برای انتقال ژن به ارقام سیب‌زمینی با آگروباکتریوم حاوی پلاسمید pGV1040 و قطعات برگ سه رقم Aracy، Baronesa و Mantiqueira گیاه سیب‌زمینی استفاده شد. این پلاسمید حاوی ژن گزینش‌گر برای مقاومت به کانامایسین و فسفواینوتریپسین و ژن گزارش‌گر آنزیم بتا-گلوکورونیداز بود. با دو مرحله باززایی و گزینش،

ساقه‌های رقم Mantiqueira با مقاومت به کانامایسین و فسفواینوتریپسین تولید شدند. بعد از انتقال به گلخانه، گیاهان تراریخته با علفکش فاینال اسپری شدند که در مقایسه با گیاهان شاهد که بلافاصله بعد از اسپری از بین رفتند، سبز باقی ماندند. گیاهان تراریخته برای دو رقم دیگر به دست نیامد (۸). در حال حاضر هیچ رقم تراریخته مقاوم به علفکش سیب‌زمینی به صورت تجاری در ایران در دسترس نیست و بنابراین ایجاد ارقام مقاوم سیب‌زمینی به علفکش حائز اهمیت است.

نتیجه‌گیری کلی

از فواید ایجاد و کاربرد گیاهان مقاوم به علفکش عمومی، کاهش دفعات سمپاشی در طول فصل زراعی با علفکش‌های گران قیمت انتخابی است. چون در ابتدای فصل با کاربرد یک بار سمپاشی با علفکش عمومی، علف‌های هرز نابود شده و گیاه زراعی پس از رشد و تقویت، قدرت رقابت و مبارزه کافی با علف‌های هرزی را خواهد داشت که در اواسط فصل دوباره رشد می‌کنند. از سوی دیگر کاربرد علفکش عمومی روی گیاه زراعی، باعث نابودی برخی از قارچ‌ها و باکتری‌های بیماری‌زای آن خواهد شد. بنابراین علاوه بر عدم خسارت علف‌های هرز و بیماری‌های دیگر، شاهد افزایش عملکرد گیاه زراعی بوده و درآمد نهایی افزایش می‌یابد. از سوی دیگر کاهش دفعات سمپاشی و عدم کاربرد سموم انتخابی گران قیمت و عدم نیاز به وجین، هزینه تولید محصول را کاهش می‌دهد و سلامت محصول را از حیث آلودگی به سموم مختلف در پی خواهد داشت. تاکنون مطالعات زیادی در راستای ایجاد انواع گیاهان زراعی

مقاوم به علف‌کش‌های مختلف انجام شده است.

References

فهرست منابع

1. **Aeom SI, Park SK, Lim YP, lee CH, Kim HJ, Kim HR, Lee HY. 1996.** Development of Bialaphos-Resistant *Petunia hybrida* by Introduction of the *bar* Gene Using *Agrobacterium tumefaciens*. Korean J. Plant Tissue Culture 3: 177-181.
2. **Appleby AP. 2005.** A history of weed control in the United States and Canada-a sequel. Weed Science 53: 762-768.
3. **Block MD, Brouwer DD, Tenning P. 1989.** Transformation of *Brassica napus* and *Brassica oleracea* Using *Agrobacterium tumefaciens* and the Expression of the *bar* and *neo* Genes in the Transgenic Plants. Plant Physiol. 91: 694-701.
4. **Block MD, Botterman B, andewiele M, Dockx J, Thoen C, Gossele V, Movva NR, Thompson C, Montagu MV, Leemans J. 1987.** Engineering herbicide resistance in plants by expression of a detoxifying enzyme. The EMBO Journal 6: 2513-2518.
5. **Buchanan-Wollaston V, Snape A, Cannon F. 1992.** A plant selectable marker gene based on the detoxification of the herbicide dalapon Plant. Cell Reports 11: 627-631.
6. **Cao J, Duan X, McElroy D, Wu R. 1992.** Regeneration of herbicide resistant transgenic rice plants following microprojectile-mediated transformation of suspension culture cells. Plant Cell Reports 11: 585-591.
7. **Choi HJ, Chandrasekhar T, Lee HY, Kim KM. 2007.** Production of herbicide-resistant transgenic sweet potato plants through *Agrobacterium tumefaciens* method. Plant Cell Tiss Organ Cult 91: 235-242.
8. **Filho ESF, Figueiredo LFA, Monte-Neshich DC. 1994.** Transformation of potato (*Solanum tuberosum*) cv. Mantiqueira using *Agrobacterium tumefaciens* and evaluation of herbicide resistance. Plant Cell Reports 13: 666-670.
9. **Greef WD, Delon R, Block MD, Leemans J, Botterman J. 1989.** Evaluation of herbicide resistance in transgenic crops under field conditions. Biotechnology 7: 61-64
10. **Halluin KD, Bossut M, Bonne E, Mazur B, Leemans J, Botterman J. 1992.** Transformation of sugarbeet (*Beta vulgaris* L.) AND evaluation of herbicide resistance in transgenic plants. Biotechnology 10: 309-314.
11. **Haughn GW, Smith J, Mazur B, Somerville C. 1988.** Transformation with a mutant *Arabidopsis* acetolactate synthase gene renders tobacco resistant to sulfonylurea herbicides. Mol Gen Genet 211: 266-271.
12. **Inui H, Kodama T, Ohkawa Y, Ohkawa H. 2000.** Herbicide Metabolism and Cross-Tolerance in Transgenic Potato Plants Co-Expressing Human CYP1A1, CYP2B6, and CYP2C19. Pesticide Biochemistry and Physiology 66: 116-129.
13. **Inui H, Shiota N, Ishige T, Ohkawa Y, Ohkawa H. 1998.** Herbicide metabolism and resistance of transgenic potato plants expressing Rat cytochrome P4501A1. Breeding science 48: 135-143.
14. **Klee HJ, Muskopf YM, Gasser CS. 1987.** Cloning of an *Arabidopsis thaliana* gene encoding 5-enolpyruvylshikimate-3-phosphate synthase: sequence analysis and manipulation to obtain glyphosate-tolerant plants Mol Gen Genet 210: 437-442.
15. **Karavangeli M, Labrou NE, Clonis YD, Tsafaris A. 2005.** Development of transgenic tobacco plants overexpressing maize glutathione S-transferase I for chloroacetanilide herbicides phytoremediation. Biomolecular Engineering 22: 121-128.

16. Kumada Y, Anzai H, Takano E, Murakami T, Hara O, Itoh R, Imai S, Satoh A, Nagaoka K. 1988. The bialaphos resistance gene (*bar*) plays a role in both self-defense and bialaphos biosynthesis in *Streptomyces hygroscopicus*. The journal of antibiotics 12: 1838-1845.
17. Li Z, Hayashimoto A, Murai N. 1992. A Sulfonylurea Herbicide Resistance Gene from *Arabidopsis thaliana* as a New Selectable Marker for Production of Fertile Transgenic Rice Plants. Plant Physiol 100: 662-668.
18. Lutz KA, Kannap JE, Maliga P. 2001. Expression of *bar* in the Plastid Genome Confers Herbicide Resistance. Plant Physiology 125: 1585-1590.
19. Ming-liang C, Bing-liang W, Jae-yeoul K, Jong-min L, Doo-hwan K. 2003. *Agrobacterium*-mediated transformation of herbicide resistance in creeping bentgrass and colonial bentgrass. Science 4: 346-351.
20. Rathore KS, Chowdhury VK, Hodges TK. 1993. Use of *bar* as a selectable marker gene and for the production of herbicide-resistant rice plants from protoplasts. Plant Molecular Biology 21: 871-884.
21. Sarria R, Torres E, Angel F, Chavarriaga O. 2000. Transgenic plants of cassava (*Manihot esculenta*) with resistance to Basta obtained by *Agrobacterium*-mediated transformation. Plant Cell Reports 19: 339-344.
22. Shiota N, Nagasawa A, Sakaki T, Yabusaki Y, Ohkawa H. 1994. Herbicide-Resistant Tobacco Plants Expressing the Fused Enzyme between Rat Cytochrome P4501A1 (CYP1 A1) and Yeast NADPH-Cytochrome P450 Oxidoreductase. Plant Physiol 106: 17-23.
23. Soto N, Enriquez GA, Ferreira A, Corrada M, Fuentes A, Tiel K, Pujol M. 2007. Efficient transformation of potato stems segments from cultivar Desiree, using phosphinothricin as selection marker. Biotecnología Aplicada 24: 139-144.
24. Stalker DM, McBride KE, Malyj LD. 1988. Herbicide Resistance in Transgenic Plants Expressing a Bacterial Detoxification Gene. Science 242: 419-422.
25. Streber RW, Kutschka U, Thomas F, Pohlenz HD. 1994. Expression of a bacterial gene in transgenic plants confers resistance to the herbicide phenmedipham. Plant Molecular Biology 25: 977-987.
26. Trujillo C, Rodriguez-Arango E, Jaramillo S, Hoyos R, Orduz S, Arango R. 2001. One-step transformation of two Andean potato cultivars (*Solanum tuberosum* L. subsp. andigena). Plant Cell Rep 20: 637-641.
27. Uchimiya H, Iwata M, Nojiri C, Samarajeewa Pk, Takamatsu S, Ooba S, anzai H, christensen AH, Quail PH, Toki S. 1993. Bialaphos treatment of transgenic rice plants expressing a *bar* gene prevent infection by the sheath blight pathogen (*Rhizoctonia solani*). Biotechnology 11: 835-836.
28. Vasil V, Castillo AM, Fromm ME, Vasil IK. 1992. Herbicide resistant fertile transgenic wheat plants obtained by microprojectile bombardment of regenerable embryogenic callus. Biotechnology 10: 667-674.
29. Yi G, Shin YM, Choe G, Shin B, Kim YS, Kim KM. 2007. Production of herbicide-resistant sweet potato plants transformed with the *bar* gene. Biotechnol Lett 29: 669-675.
30. Zang N, Zhai H, Gao S, Chen W, He S, Liu Q. 2009. Efficient production of transgenic plants using the *bar* gene for herbicide resistance in sweetpotato. Scientia Horticulturae 122: 649-653.

Production of herbicide-resistant transgenic plants

Ali Akbar Gholami

M.S.c of Agricultural Engineering biotechnology, Azarbaijan Shahid Madani University, Tabriz, Iran

Gholami.2359@gmail.com

Abstract

Growth of weeds is one of the most important agricultural problems in the world, which has an adverse effect on the efficiency and quality of many important crops. Mechanical, agronomic, physical, biological, chemical (herbicides) and genetic control methods are used for combating weeds. Herbicides are one of the most effective tools for farmers to fight against weeds. The use of these agricultural chemicals has increased significantly in recent years, especially in countries with advanced agricultural systems. The introduction or evolution of herbicide-resistant herbaceous populations is a serious issue for specific herbicides that encourage the use of common herbicides. But the main problem with general herbicides is the inability to use them during field crop cultivation. Due to this dilemma, as well as the adverse effects of weeds on yield and quality of crops, projects aimed at the development of herbicide-resistant transgenic plants are necessary. This reduces the consumption of pesticides in agriculture and reduces production costs through lower consumption of poison and the lack of employment of workers and weeding. The production of transgenic herbicide resistant plants is one of the priorities of agriculture and biotechnology in the world as well as in Iran to reduce their consumption of agricultural pesticides and production costs.

Keywords: Herbicides, Herbicides, Transgenic herbs